

Siyaset Ve Dava Adamlığı

– vuslati · 14 Mayıs 2014

İki farklı kavram siyaset ve dava. Ne yazık ki çok zaman birbirine karıştırılmakta ve özellikle ilgililer için övgü manasına gelecek şekilde ‘İyi bir siyaset adamı’ veya ‘İyi bir dava adamı’ gibi sıkça kullanılmaktadır.

Böyle düşünenlerin siyaset ve davaya anlayışlarının aynı olmasındandır. Oysa siyaset ve dava gibi siyaset adamlığı ile dava adamlığı da birbiri ile ilişkili gibi düşünülse de farklı anlamları içermektedir.

Dava sözcüğü: “ İleri sürülerek savunulan düşünce, ülkü, ideal.” Siyaset ise: “Devlet işlerini düzenleme ve yürütme sanatıyla ilgili özel görüş veya anlayış.” Diğer bir anlamı ise: “Çıkar sağlamak amacıyla yapılan kurnazca davranış.”

Tanımlardan da anlaşılacağı gibi siyasetin davası, davanın siyaseti olmaz. Dolayısıyla siyaset adamının davası, dava adamının da siyaseti olmaz. Günümüz Türkiye’sinin siyaset anlayışına ve uygulamasına bakıldığında bunu daha net olarak görebiliriz.

Dava adamlığı ülküsüz, amaçsız, ilkesiz, kişiliksiz, karakersiz, kimliksiz olmaz. Savunduğu veya ortaya sürdüğü düşünceyi ölümüne tavizsiz savunur. Çıkarıcı bir düşünceye sahip değildir. Davanın siyasetle yürümeyeceğini bildiğinden, siyaset ilgi alanı dışındadır. Dava adamı hataya düşüp siyasetle ilgilendiği zaman ister istemez taviz verir duruma düşer ve davasından ödün vermek zorunda kalır ki dava adamı konumundan siyaset adamı konumuna geçmiş olur.

Dava adamı her türlü çileye, eziyete, sıkıntıya katlanır ve ödenmesi güç bedeller öder, yönetme gibi bir kaygısı yoktur. Siyaset adamı ise bedel ödemek için değil kazanmak için vardır, yönetmek için vardır, çevre edinmek için vardır, kendini ispat etmek için vardır.

Yine günümüz siyaset anlayışına baktığımızda siyaset adamlarının çalışma ve amaçlarının neler olduğunu, nasıl bir hizmet anlayışına sahip olduklarını, yönetir duruma geldiklerinde nasılda değişime uğradıklarını ve bir türlü benliklerinden kurtulamadıklarını görüyoruz.

Dava adamı davasına, siyaset adamı ise günlük siyasete odaklıdır. Dava adamı sayılarla ilgilenmezken ve davasını tek başına da yürütme çabası güderken, siyaset adamı sayısal çoğunlukla ilgilenir.

Siyaset adamında koltuk kaygısı veya düşüncelerini hayata geçirmede taraftar toplama kaygısı vardır ki bilve gibi eğimli tarafa yuvarlanma durumu gösterir. Hatta beslenmeye muhtaç yaprak gibidir ışık nereden gelirse o tarafa yönelir. Bir makam kapabilmek için olmadık oyunlar içine girebilir.

Savunulan veya ortaya konan davanın siyasi düşünce, siyasi yelpaze ve siyasi oyunlarla gerçekleştirilmesi mümkün olamayacağı için hem dava damlığı hem siyaset adamlığı olmaz. Herkes siyaset adamı olabilir ama herkes dava adamı olamaz.

Dava adamı ölkü adamıdır, fikir adamıdır. Üretendir, ortaya koyandır, yayandır. Siyaset adamında ölkü yoktur. Ölküsü olmayanın fikir üretmesi de mümkün değildir; hazır, ortaya sürölmüş fikirleri yarım yamalak siyasi hayatında uygulama istekleri olabilir ancak.

Geçmişte ve günümüzde yaşamış ve yaşayan örnek dava ve siyaset adamlarının yaşamlarına ve çalışmalarına baktığımızda siyasetin ve davanın asla birbiriyle ilgili olmadığını fark ederiz. İstisna olarak dava adamlarından siyasete girmiş olanlar veya siyaset yapmak durumunda kalanlar vardır. Bu şahsiyetlerin siyasete girdikten sonra nasıl bir değişim yaşadıklarını da inceleyebiliriz.

Dava adamı olmak, dava adamı kalmak zordur vesselam.

Osman Öcal